

2) az első kérdésre adandó választól függetlenül, az időbeli korlátok azon értelemben történő előírása, hogy a kapcsolatnak már meghatározott ideje fenn kell állnia, mint a rendszer alkalmazása feltételének, anélkül, hogy az érdekelt adóalanyok számára lehetséges volna a kapcsolat létrehozása érvényes gazdasági indokának bizonyítása, az irányelv céljához, illetve a joggal való visszaélés tilalmának elvéhez viszonyítva aránytalan eszköznek minősül-e, amennyiben e szabályozás egyébként a HÉA semlegessége elvével ellentétesnek minősíthető.

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 23. o.

Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország) által 2007. március 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser és a Deutscher Apothekerverband e.V. kontra Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, perbe hívott: DocMorris N.V

(C-171/07. sz. ügy)

(2007/C 140/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország).

Az alapeljárás felei

Felperesek: Apothekerkammer des Saarlandes, Marion Schneider, Michael Holzapfel, Dr. Fritz Trennheuser és a Deutscher Apothekerverband e.V.

Alperesek: Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales.

Perbe hívott: DocMorris N.V

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezéseket a tőkeegyesítő társaságok vonatkozásában (EK 43. és 48. cikk), hogy azokkal ellentétes a gyógyszerárak külföldiek általi tulajdonlásának tilalma, amelyet az utoljára a 2006. október 31-i rendelet 34. cikke (BGBl. I-2407. o.) által módosított, gyógyszerészségről szóló törvény 1980. október

15-én egységes szerkezetbe foglalt szövege (BGBl. I-1993. o.) 2. § (1) bekezdésének 1-4. és 7. pontja, valamint a 7. § első mondata és a 8. § első mondata tartalmaz?

2. Abban az esetben, ha az első kérdésre igenlő a válasz:

Jogosult és köteles-e egy nemzeti hatóság a közösségi jogra, különös tekintettel az EK 10. cikkre és a közösségi jog hatékony érvényesülésének alapelveire, hogy az általa a közösségi jogba ütközőnek ítélt nemzeti előírásokat ne alkalmazza, abban az esetben is, ha nem a közösségi jog nyilvánvaló megsértéséről van szó, és a vonatkozó előírások közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét az Európai Közösségek Bírósága nem állapította meg?

Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország) által 2007. március 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Helga Neumann-Seiwert gyógyszerész kontra Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales, perbe hívott: DocMorris N.V

(C-172/07. sz. ügy)

(2007/C 140/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht des Saarlandes (Németország).

Az alapeljárás felei

Felperes: Helga Neumann-Seiwert gyógyszerész

Alperesek: Saarland és a Ministerium für Justiz, Gesundheit und Soziales.

Perbe hívott: DocMorris N.V

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezéseket a tőkeegyesítő társaságok vonatkozásában (EK 43. és 48. cikk), hogy azokkal ellentétes a gyógyszerárak külföldiek általi tulajdonlásának tilalma, amelyet az utoljára a 2006. október 31-i rendelet 34. cikke (BGBl. I-2407. o.) által módosított, gyógyszerészségről szóló törvény 1980. október 15-én egységes szerkezetbe foglalt szövege (BGBl. I-1993. o.) 2. § (1) bekezdésének 1-4. és 7. pontja, valamint a 7. § első mondata és a 8. § első mondata tartalmaz?

2. Abban az esetben, ha az első kérdésre igenlő a válasz:

Jogosult és köteles-e egy nemzeti hatóság a közösségi jogra, különös tekintettel az EK 10. cikkre és a közösségi jog hatékony érvényesülésének alapelveire, hogy az általa a közösségi jogba ütközőnek ítélt nemzeti előírásokat ne alkalmazza, abban az esetben is, ha nem a közösségi jog nyilvánvaló megsértéséről van szó, és a vonatkozó előírások közösségi joggal való összeegyeztethetőségét az Európai Közösségek Bírósága nem állapította meg?

2007. március 30-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-174/07. sz. ügy)

(2007/C 140/20)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és M. Afonso meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel a 2003. december 24-i 350. sz. törvény (2004. évi költségvetési törvény) 2. cikkének (44) bekezdésével a 2002. évre kiterjesztette a 2002. december 27-i 289. sz. törvény (2003. évi költségvetési törvény) 8. és 9. cikkében előírt adóamnesztiát, illetve úgy rendelkezett, hogy egyértelműen és általánosan lemond a 2002-es adóévben teljesített adóköteles ügyletek ellenőrzéséről – nem teljesítette a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik irányelv⁽¹⁾ 2. és 22. cikkét 2007. január 1-jével hatályon kívül helyező, és annak helyébe lépő, a közös hozzáadottértékadó-rendszeréről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikke (1) bekezdésének a), c) és d) pontjából, illetve XI. címének 193–273. cikkéből, valamint az EK-Szerződés 10. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- A Bíróság kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a közösségi jogalkotó kettős kötelezettséget állapított meg a tagállamok számára, amelynek alapján a tagállamok nem csak a hatodik irányelv átültetéséhez szükséges nemzeti jogszabályok meghozatalára kötelesek, de egyúttal minden olyan közigazgatási intézkedés meghozatalára is, amely biztosítja azt, hogy a HÉA alanyai betartják a hatodik irányelvből eredő, elsődlegesen az adott időszakban az adóköteles ügyletek teljesítése utáni adó megfizetésére vonatkozó kötelezettségeiket. Nem lenne értelme a HÉA közösségi jogalkotó által előírt összehangolásának, és az nem járna semmilyen gyakorlati haszonnal, amennyiben a nemzeti adóhatóságokat nem köteleznék a hatodik irányelv tizennegyedik preambulumbekzdésében említett, az adó beszédését valamennyi tagállamban „egységes módon” biztosító megállapítási és ellenőrzési rendszer hatékony végrehajtására.
2. A 289/2002. sz. olasz törvény 8. és 9. cikke által bevezetett rendelkezések jelentősen túlmutatnak a közösségi jogalkotó által a tagállamokra ruházott közigazgatási mérlegelési jogkörön. Ugyanis az olasz állam ahelyett, hogy mérlegelési jogkörét az adóellenőrzés hatékonyságának növelésére használta volna fel, a fent hivatkozott törvénnyel olyan intézkedést hajtott végre, amely valójában általános, megkülönböztetéstől mentes és előzetes lemondást jelent a HÉA tekintetében az ellenőrzés mindennemű módjáról, ezzel közvetlenül ellentmondva a hatodik irányelv 22. cikkében előírt követelményeknek, és ennek következményeként a 2. cikk azon általános követelményének, amely szerint minden adóköteles ügylet a HÉA alá tartozik. Az olasz jogalkotó saját hatáskörén belül minden HÉA-alany részére lehetővé tette, hogy több adóévre vonatkozóan teljes mértékben kivonják magukat bármilyen adóellenőrzés alól. Így az adóalany valamely általános módszer alapján kiszámított összeg befizetése révén jelentős előnyökhöz juthat, amely összegnek semmi köze az érintett adóévben a termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások után általa fizetendő HÉA összegéhez.
3. A rendes HÉA-szabályok szerint kiszámított adóösszeg és a „condono tombale” („síríg szóló amnesztia”) feltételeinek megfelelő összeg szélsőséges „elválását” különösen jól szemlélteti azon eset, amikor az adóalany teljesen elmulasztotta az adóbevallás benyújtását. Az adózó természetes személy esetén 1 500 euró, illetve társaság esetén 3 000 euró megfizetésével minden adóév tekintetében szabályossá teheti helyzetét. Hasonló módon hiányzik az egyszerű kiegészítő nyilatkozattal elérhető „síríg szóló” amnesztiára vonatkozó szabályokból az érintett (de be nem jelentett) ügyletek adóalapjával való bármilyen összefüggés. Az amnesztiával élni kívánó adózó adókötelezettségét az adóévben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások után fizetendő (vagy az azonos adóév beszerzései után jogtalanul levont) HÉA 2 %-ában állapítják meg.